

Unit:2
'അനുഭൂതികൾ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ'
Chapter:2
പ്രിയദർശനം

1. ‘കഷ്ടകാലമവിലം കഴിഞ്ഞു ഹാ!

നളിനി ഇപ്രകാരം പറയാനുള്ള കാരണം എന്ത്?

- ദിവാകരനെ ഒരു നോക്കു കാണുക എന്നതായിരുന്നു നളിനിയുടെ ആഗ്രഹം. ഈ രൂപത്തിലെക്കിലും ദിവാകരനെ ദർശിക്കാനായത് തന്റെ ഭാഗ്യമായി നളിനി കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കഷ്ടകാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. നളിനിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം തന്നെ ദിവാകരനെ കാണുക എന്നതായിരുന്നു. ദിവാകരനെ കണ്ടതിലുള്ള നളിനിയുടെ ആശ്വാസം ഹാ! ശബ്ദത്തിൽ കാണാം.

2. ‘ഭവാനുപണിഷ്ടയാം’ നളിനി’താൻ മഹാമതേ”.

നളിനി തന്നെ ഇപ്രകാരം പരിചയപ്പെടുത്തിയത് എന്തുകൊണ്ട്?

- ബാല്യകാലത്ത് ദിവാകരന് തന്നോടുണ്ടായിരുന്ന സ്വന്നഹം ഇപ്പോഴുമുണ്ടോ എന്ന് നളിനിക്കരിയില്ല.’ പണ്ഡ് എന്ന പ്രയോഗത്തിലും ദിവാകരന് തന്നോടുള്ള മനോഭാവം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത നളിനിയുടെ ആശക വെളിപ്പെടുന്നു.

3. ‘പ്രാണനോടുമൊരുനാൾ ഭവൽപദം

കാണുവാൻ ചിരമഹോ കൊതിച്ചു താൻ

കേണുവാൻവിടെ, യേകുമർമ്മിയാം, പ്രാണിതൻ പ്രിയമൊരിക്കലീശവൻ’

നളിനിയുടെ ഈ വാക്കുകളുടെ പൊരുൾ എന്ത്?

- ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേൻ ഒരുത്തവണയൈകിലും ദിവാകരനെ കാണാനായി നളിനി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. വളരെക്കാലമായി അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈന്ത് ഈശരാനുഗ്രഹംകൊണ്ടു സാധിച്ചുവെന്ന് നളിനി പറയുന്നു. ഉള്ളതുകി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ ആഗ്രഹം ഒരുനാൾ സാധിക്കുമെന്ന് സ്വന്തം അനുഭവം കൊണ്ട് നളിനി സമർത്ഥിക്കുന്നു. അതിതീവ്രമായ ഒരു ആഗ്രഹം നമുക്കുണ്ടാക്കിൽ ആ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് സാധിക്കും എന്ന ശുഭപതിവിശ്വാസമാണ് നളിനിയിലും ആശാൻ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

4. ‘സന്ധ്യാസിച്ഛുളവുമാസ്യാൽ ഭവാൻ

തന്നെയോർത്തിഹ തപസ്സിൽ വാണു താൻ

ധന്യയായ് സപദി കാണിക്കുമുലമ

അന്നെയോർക്കികിലുമോർത്തിടായ്ക്കിലും’.

ആശയം വിശദമാക്കുക.

- സന്ധ്യാസിയായി കഴിയുന്നേഴും അങ്ങയെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങ് എന്ന ഓർത്താലും ഇപ്പോൾ അങ്ങയെ ഇപ്പോൾ കണ്ടുമുട്ടിയ താൻ ധന്യയായ് എന്ന് നളിനി ദിവാകരനെ അറിയിക്കുന്നു.
- എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന സന്ധ്യാസജീവിതത്തിലും നളിനി ദിവാകരനെ മറന്നില്ല. ആരെ കാണണമെന്നാണോ അവർ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചത് അത് സാധിച്ചു. അതിനാലാണ് താൻ ധന്യയായ് എന്ന് അവർ പറയുന്നത്. തന്നെ ദിവാകരൻ. തിരിച്ചറിയാത്തതിലുള്ള സങ്കമാണ് ’ഓർക്കികിലും ഓർത്തിടായ്ക്കിലും’ എന്ന വരികളിൽ കാണുന്നത്.

5. ‘എവമോതി ഇടരാർന്നു കണ്ണുനീർ തുവിനാൾ മൊഴികുഴങ്ങി നിന്നവൻ
ഭാവശാലികൾ പിരിഞ്ഞുകൂടിയാ

ലിവിധം വികലം സുവോദയം’.

സുവോദയം വികലമായ് തീരാനുള്ള കാരണം എന്ത്?

- അപ്രതീക്ഷിതമായി ദിവാകരനെ കണ്ണ നജ്ഞിയുടെ വികാരപാരവസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന വരികളാണിവ.ഭാവശാലികൾ(സ്നേഹമുള്ളവർ) വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം ഒരുക്കുടുമ്പോൾ ആനന്ദാതിരേകത്താൽ റംഗം വികലമാകും.ദീർഘകാലത്തെ വിയോഗത്തിനുശേഷമാണ് നജ്ഞിയും ദിവാകരനും പരസ്പരം കാണുന്നത്.എരെക്കാലം വേർപിരിഞ്ഞതിലുള്ള ദു:ഖതാലും അപ്രതീക്ഷിതമായി കണ്ണമുടിയതിലുള്ള സന്തോഷത്താലും സുവദ്യഃപസമ്മിശ്രമായ മാനസികാവസ്ഥയിലുടെ നജ്ഞി കടന്നപോകുന്നു.അതുകൊണ്ടാണ് സ്നേഹമുള്ളവർ വേർപിരിഞ്ഞ ശേഷം ഒരുചേരുമ്പോഴുള്ള സുവം വികലമാണെന്നു പറയുന്നത്.

6. ‘യീരനായ യതി നോക്കി തന്നിതൻ

ഭൂതിബാഷ്പപരിപാടലം മുവം

പുരിതാഭയോടുശ്ലീൽ മണ്ണതുതൻ

ധാരയാർന്ന പനിനീർസുമോപമം’.

ആശയഭംഗിയും ചമർക്കാരഭംഗിയും കണ്ണഭത്തുക.

- നജ്ഞിദിവാകരസമാഗമമാണ് സന്ദർഭം.കമാപാത്രങ്ങളെ സുക്ഷ്മമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.ദിവാകരനെ കാണുക എന്നുള്ള ആഗ്രഹം സാധിച്ചതിലുള്ള സന്തോഷവും ദിവാകരൻ തന്നെ തിരിച്ചറിയാത്തതിലുള്ള ദു:ഖവും നജ്ഞിയെ വികാരപാരവസ്യം ദിവാകരനിൽ മാറ്റമാനും ഉണ്ടാക്കിയില്ല.യീരനായി നോക്കിനിൽക്കുകയാണെന്നാർ.
- ദിവാകരനെ സുരൂനോടും നജ്ഞിയെ പനിനീർപ്പുവിനോടും ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. നജ്ഞിയുടെ എരെ വിയർത്തും കണ്ണുനീർ തുകിയും ചുവന്നുതുടുത്തുമായ മുവം പ്രഭാതത്തിൽ ഉദയകിരണങ്ങളേറ്റു വിടർന്ന് മണ്ണതുള്ളികളാൽ എരെ ശോഭിക്കുന്ന പനിനീർപ്പുവ് പോലെ കാണപ്പെട്ടു. പനിനീർപ്പുവിൽ ഇറൂനിൽക്കുന്ന മണ്ണക്കണങ്ങൾ സുരൂക്കിരണ്ണങ്ങളേറ്റ് നീരാവിയായിത്തീരുന്നതുപോലെ നജ്ഞിയുടെ ദു:ഖവും ദിവാകരനെ കണ്ണതോടെ ഇല്ലാതായിത്തീരും എന്ന് കവി വ്യംഗ്യമായി സുചിപ്പിക്കുന്നു.
- ദിവാകരൻ സുരൂൾ എന്നും നജ്ഞിക്ക് താമര എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്.സുരൂൾ കാമുകിയാണ് താമര എന്നാണ് കവി സകല്പം.പ്രഭാതത്തിൽ സുരൂക്കിണങ്ങളേറ്റ് താമരപ്പു വിടരുന്നു.സുരൂൾ സാനിധ്യം താമരപ്പുവിന് സന്തോഷം പകരുന്നതുപോലെ ദിവാകരസാനിധ്യം നജ്ഞിയിൽ സന്തോഷം നിന്ത്യക്കുന്നു എന്നൊരു കല്പനയും ഇവിടുണ്ട്.

7. ‘ആരത്തെനുടന്നിത്തു കൗതുകം

പാരമാർന്നു കരുതിപ്പുരാഗതം

ചാരുശ്രേഷ്ഠവകമധ്യക്കുതനെ ചേർ

നോരു വാക്കരുളിനാൻ കനിഞ്ഞവൻ’.

ശ്രേഷ്ഠവ കമക്കു ചേരുന്ന വാക്കിനാൽ ദിവാകരൻ അവളോട് പറഞ്ഞു എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്ത്?

- നജ്ഞിയെ തിരിച്ചിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടും ബാല്യകാലം ഓർമ്മ വന്നതുകൊണ്ടും അന്നത്തെ ശ്രേഷ്ഠവകാലത്തിലെ ഭാവത്തിനിന്നുണ്ടുന്ന രീതിയിൽത്തനെ ദിവാകരൻ കാരുങ്ങാൻ പറഞ്ഞു.അത് നജ്ഞിയെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ കൂടിയാണ്. പണ്ഡിതനായിരുന്ന നിഷ്കളക്കമായ ഉപാധികളില്ലാത്ത അതെ സ്നേഹവും അലിവും ദിവാകരൻ നജ്ഞിയോട് ഇപ്പോഴുമുണ്ട് എന്ന് ഈ വരികൾ സുചിപ്പിക്കുന്നു.

8. ‘കണ്ണുടൻ സന്യമരിഞ്ഞിടാത്തതോർ

തിനിംഗൽ വേണ്ട സബി!കേണിഡേണ്ട കേൾ,
പണ്ണു നിന്നെയോരിളംകുരുന്നതായ്
കണ്ണു ഞാൻ,സപദി വല്ലിയായി നീ’.

കണ്ണമാത്രയിൽ നളിനിയെ തിരിച്ചറിയാത്തതിലുള്ള കാരണങ്ങൾ ദിവാകരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

- തനിക്ക് നളിനിയെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ദിവാകരൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അന്ന് നളിനി ഒരു ഇളംകുരുന്നായിരുന്നു.അന്ന് ഒരു വള്ളിച്ചേടിയായി മാറി.ഇളംകുരുന്ന് എന്നുള്ള പ്രയോഗം ബാല്യാവസ്ഥയെയും വള്ളിച്ചേടി എന്നുള്ള പ്രയോഗം തഹവുനാവസ്ഥയെയും സുചിപ്പിക്കുന്നു. ബാല്യകൗമാരങ്ങൾ പിനിട്ട് തഹവുനാവസ്ഥയിൽ എത്തിയ ഒരു യുവതിയായി നളിനി മാറി.നളിനിക്ക് ശാരിരികമായി ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് നളിനിയെ തിരിച്ചറിയാത്തതെന്ന് ദിവാകരൻ പറയുന്നു.

9. എന്തുകൊണ്ടാവാം ദിവാകരൻ നളിനിയെ തിരിച്ചറിയാത്തത്?

- രൂപപരമായ മാറ്റത്താൽ ദിവാകരൻ നളിനിയെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.ഇതുപോലൊരു പർവ്വതത്തിൽവച്ചു നളിനിയെ കണ്ണുമുട്ടുമെന്ന് ദിവാകരൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും വെടിഞ്ഞ് സന്ധ്യാസജീവിതം നയിക്കുന്നയാൾ ഒരിക്കലും പശ്യകാല ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു പിന്തിക്കാനിടയില്ല.

10. എന്നിൽ നിന്നുവുമേൽക്കിലപ്പിയം

നിന്നു കേഴുമയി!കണ്ണിട്ടുന്നിതേ
നിന്നിലിപ്പണയചാപലത്തെ ഞാ
നന്നുമിന്നുമൊരുപോലെ വത്സലേ!
ദിവാകരൻ്റെ ഈ വാക്കുകളുടെ പൊരുൾ എന്ത്?

- കൂട്ടിക്കാലത്ത് ദിവാകരനിൽ നിന്നും ഇഷ്ടമല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽപ്പോലും അവൾ പിണങ്ങിക്കരയുമായിരുന്നു.നളിനിക്ക് ദിവാകരനോടുള്ള സ്നേഹത്താലുള്ള ചപലതകളെ താൻ അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെയാണ് കാണുന്നതെന്ന് ദിവാകരൻ പറയുന്നു.വത്സലേ എന്നുള്ള ദിവാകരൻ്റെ സംഖ്യാധനയിൽനളിനിയോടുള്ള സ്നേഹവും വാത്സല്യവും നിരഞ്ഞ നിൽക്കുന്നു.ദിവാകരൻ കടുത്ത വാക്കുകൾ കൊണ്ട് നളിനിയെ തളർത്തുന്നില്ല.നളിനിക്ക് തന്നോട് അപ്രിയം തോന്നാത്തവിധിയം ദിവാകരൻ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.നളിനിയെ അന്നും ഇന്നും താൻ ഒരുപോലെയാണ് കാണുന്നതെന്ന സുചനയും ഈ വാക്കുകളിലുണ്ട്.

11. ‘പോയതൊക്കെയമവാ നമുക്കയേ

പ്രായവും സപദി മാറി കാര്യവും’
ആശയം വിശദമാക്കുക.

- ദിവാകരനിലുണ്ടുന്ന ഓർമ്മ അതിവിഭഗ്യമായി ആശാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.നളിനിയും അവളുടെ മറക്കാനാവാത്ത മധുരമായ ശസ്ത്രവും ദിവാകരൻ്റെ ഓർമ്മകളിലേക്കു കടന്നുവരുന്നു. അന്നതെത വീടും പരസ്യവും എത്രയോ ഭൂരത്തു നിന്നാണ് ദിവാകരൻ്റെ ഓർമ്മയിലേത്തുന്നത്.കൂട്ടിക്കാലത്ത് ബാലസഹജമായ സ്ഥാതന്ത്ര്യം നളിനിയോട് കാണിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം.എന്നാൽ ബാലവും കൗമാരവും എന്നേ പിനിട്ടു.സന്ധ്യാസവൃത്തിയിൽ മനസ്സും ശരീരവും പുർണ്ണമായി അർപ്പിച്ചു. ബൈഹച്ചാരിയായ ദിവാകരൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ശുംഗാരത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. ഇത്തശ്ശസാക്ഷാർക്കാരമാണ് അയാളുടെ ലക്ഷ്യം.അതുകൊണ്ടു

തന്നെ പ്രണയപരവശയായ നളിനിക്കു പകരം ഒരു തപസിനിയെയാണ് ദിവാകരൻ തന്റെ മുന്നിൽ കണ്ടത്. തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യത്തിലുണ്ടായ മാറ്റം ദിവാകരൻ നളിനിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു

12. ‘പോയതൊക്കെയമ്പൊ നമുക്കയേ

പ്രായവും സപദി മാറി കാര്യവും’
അയതതമർവിന്നുമാർന്നു,പോ
ടായതെത്തിവിടെ വാണിടുന്നു നീ’.
ഗ്രോക്കത്തിന്റെ ആശയം വിശദമാക്കുക

- കാലംകഴിയവേ ജീവിതാവസ്ഥകളും ചിന്തകളും മാറി. മോഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു ദിവാകരൻ സന്യാസിയായി മാറി. ശാരീരികമായും മാനസികമായും മാറി. ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്കും അറിവിനും പക്കത കൈവന്നു. ഇശ്വരസാക്ഷാത്കാരമാണ് ദിവാകരൻ ലക്ഷ്യം ബാല്യവും കൗമാരവും പിനിടുന്നേം ജീവിതലക്ഷ്യങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടാകും.. ‘നീ എന്തിനാണിവിടെ വസിക്കുന്നത്?’ എന്ന ചോദ്യം നളിനിയുടെ പ്രണയവും അനേഷ്ടണങ്ങളും ദിവാകരൻ അറിയില്ല എന്ന സുചന നൽകുന്നു.

13. ‘ഓതുക്കിന്നതമ്പൊ വുമാ ശുഭേ

ഹോതു കേൾക്കുവതൊരുമെമ്പേതോനോ
നീ തുനിഞ്ഞു നിജകർമ്മനിൽരാ
യേതുമാർഗ്ഗമിയലാ ശരീരികൾ‘
ദിവാകരൻ വാക്കുകളുടെ പൊരുൾ എന്ത്?

- ‘നീ എന്തിനിവിടെ വനു?’ എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരവും അതിനുള്ള ന്യായവും ദിവാകരൻ സയം കണ്ണെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ‘എന്താശ്രഹ സാധ്യത്തിനാണ് നീ ഇവിടെ വന്നത്? ഒരുപക്ഷേ അതിന്റെ കോണ്ടുകൊണ്ടു പ്രയോജനമാനും ഇല്ലായിരിക്കാം’. ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് ഏതു രീതിയിലെക്കിലും ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. മനുഷ്യർ അവരവരുടെ കർമ്മഗതിയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാണ് അതിന്റെ കാരണം അനേഷ്ടിക്കുന്നത് വെറുതെയാണെന്ന് ദിവാകരൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇവിടെ വിഡി സകല്പം കടന്നുവരുന്നു. ദിവാകരനും വീടുവിട്ട് സന്യാസത്തിനായി ഫീമവൽസാനുവിലെത്തി. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. കർമ്മഗതിയനുസരിച്ചാണ് ജീവിതം എന്നതിന്റെ തെളിവ് താൻകൂടിയാണെന്ന് ദിവാകരൻ ചിന്ത ഇവിടെ കാണാം.

14. ‘അനൃജീവനുതകി സജീവിതം

ധന്യമാക്കുമമലേ വിവേകികൾ‘.
ആശയം വിശദമാക്കുക

- ‘നളിനിയി’ലെ നായകനായ ദിവാകരന്റെയാണ് ഈ വാക്കുകൾ
വിവേകികൾ(തിരിച്ചറിവുള്ളവർ). സന്തം ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ച് ധന്യരാകും.
‘സമർപ്പിക്കുന്നതാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ധന്യത’ എന്ന തത്ത്വം ദിവാകരനിലും കവി ഇവിടെ
അവതരിപ്പിക്കുന്നു.’ പരോപകാരാർമ്മിദം ശരീരം’ എന്ന ആശയമാണ് ദിവാകരൻ
വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ദിവാകരൻ ഈ ആശയം ആശാൻ ജീവിതദർശനം കൂടിയാണ്.

15. ‘കഷ്ടകാലമവിലം കഴിഞ്ഞു ഹാ!

ദിഷ്ടമീ വടിവിയന്നു വന്നപോൽ
ദൃഷ്ടനായിഹ ഭോന്നി! ഭോന്നുപ
ണ്ടിഷ്ടയാം ’നളിനി’ഞാൻ മഹാമത്തേ!’

‘കണ്ണുടൻ സ്വയമരിഞ്ഞിടാത്തതോർ
തതിണ്ണൽ വേണ്ട സബി!കേണിഡേണ കേൾ,
പണ്ണു നിന്നെയോരിളംകുരുന്നതായ്
കണ്ണു ഞാൻ,സപദി വല്ലിയായി നീ‘

ഈ വരികളിലെ കാവ്യാത്മകമായ സഹിശ്രഷ്ടകൾ കണ്ണഭത്തുക.

- ”ദിതിയാക്ഷരപ്രാസം” ആശാൻ കവിതയുടെ മുവമുദ്രയാണ്. കഷ്ടംദിഷ്ടം,ദൃഷ്ടംഇഷ്ടം.ഇവിടെ ’ഷ്ട’ എന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ ആവർത്തനമാണ് ശബ്ദംഗി നൽകുന്നത്.രണ്ടാമതായി നൽകിയ ഫ്രോക്കത്തിൽ ’ട’, ’ഒ’ എന്നീ വ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ ആവർത്തനം കവിതയ്ക്ക് ശബ്ദംഗി നൽകുന്നു.

Prepared by:

Asha.V.T
G.H.S.S. Anchal
Kollam
